

Remény Magyar Református Egyház Ezékiel 37.

Összejövetel Backamadarason 2016 július 3-án, vasárnap

Rajtam kívül jelen volt hat férfi, két nő és egy tíz év körüli gyermek. Miután mindenki elfoglalta a helyét, egy ember szólni kezdett hozzánk. Üdvözölte a körükben megjelent holland embereket. Majd imádkozásba fogott. Szerintem ebben az egyszerű imádságban érezhető volt a gyermeki istenfélelem. Imádság után szóra kért fel engem. Rene fordított minden mondatot.

Isten a próféták által szólt Izraelhez. Ezután szólt az ő Fia által. Hozzánk mindkettő által szól Isten. A próféták által hallották Isten szavát, Fia által az evangéliumot. Nagy ajándék ez, de még nem elég. Isten kiárasztotta Szentlelkét Izraelre. Erre a Lélekre van nekünk is nagy szükségünk. Ez a megelevenítő Lélek. Isten szólt atyáinkhoz és még mindig szól. De, Isten Lelkére oly nagy szükségünk van nekünk Hollandiában, és nektek itt. Erről szeretnék valamit mondani ma délután.

Felolvasom Ezékiel könyve 37. részének a 3. versét:

**„És monda nékem: Embernek fia! Vajon megélednek-e ezek a tetemek?
És mondék: Uram Isten, te tudod!”**

1. Ezekkel a szavakkal jelezte Isten Ezékielnek, hogy Izrael Babilóniában valóságos halálba került. Isten megígérte, hogy az elszéledt zsidókat újra egybegyűjti saját hazájukba. Azt is megígérte, hogy kitölti Szentlelkét a népre. Ez az ígélet részben beteljesedett. Júda nemzetsége hazatért, de Izrael nemzetsége akkor még nem. Amikor Júda hazakerült, évszázadok múlva elküldte Isten az ő Szentlelkét pünkösdkor hozzájuk.

2. De lehet ezt az ígét lelkileg a saját életünkre nézve is értelmezni.

A Szentlélek munkálkodni kezd egy bűnösben, igazság és ítélet erejével. Így siratjuk el bűneinket. Így érezzük az Úr és a közöttünk levő szakadást. Pál apostol azt mondja, hogy:” Az Isten szerint való szomorúság üdvösségre való megbánhatatlan megtérést szerez. ” Ekkor tapasztaljuk, hogy az Úr és közöttünk levő törés és szakadék helyrehozhatatlan. Pünkösdkor így kiáltottak fel az emberek: Mit kell nekünk cselekednünk, hogy üdvözljünk? Ez a mi zavart állapotunk is. És ekkor szólal meg az evangélium, úgy, amint azt a Bibliában olvassuk: „Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülj. ” Isten Szentlelke kelti fel szívünkben a hitet. És mi történik azután? Azután meg kell tanulnunk az Úr Jézust követni. És ez néha nagyon nehéz út. Ez az út az elnyomás, a próba, a kísértés, a gúny, a megvetés, a megalázás, a jó és a rossz hír útja. A vetéssel tele és a pusztaság földje. A keresztség és a szomorúság útja. És ez nehéz út, amelyen saját erőnkől meg nem állhatunk. De az Úr erőt ad a kereszthordozásra.

3. Minden egyházban szükség van egy lelki ébredésre.

A Szentlélekre itt is nagy szükség van. Luther Mártonnal vette kezdetét a reformáció 1517-ben. Röviddel ezután eljutott Magyarországra is a reformáció szele, el Erdélybe, Csehországba és Moldvába. A népek megszabadultak Róma igájától Luther hangsúlyt fektetett a megigazulás tanára. Ezután megérkezett ezekre a részekre Kálvin János tanítása, amely hangsúlyozta a fegyelmezett egyházvezetést és tanítást. Az ő hatása mellett érezhető volt Bullingernek és Bucerneknak a hatása is. Erre abból is lehet következtetni, hogy az itteni egyházak bevezették a Zsoltárokat és a Svájci, II. Helvét Hitvallást. Az Úr sokat munkálkodott ezekben az országokban. De voltak üldözések és ellenállások a Krisztusi tannal és a kegyelemmel szemben. Az egyház néhány évszázadon át, nyögött egy általános hanyatlás alatt. De voltak lelki ébredések is. Például a XIX. század vége felé. Erről a Kohlbrugge könyveiben olvashatunk,

amelyek hatással voltak Csehország és környékére. Ha most a magyarországi egyházat nézzük, el kell ismerjünk, hogy minden mély romlásba és hanyatlásba jutott. Az egyházak egy völgyben vannak, aszott csontokká válva. Így van ez Hollandiában, így van ez ezekben a falvakban és városokban. Ezek egy nagy völgyben fekszenek. Mily nagy szükségünk van a meglevevítő és ébresztő Lélekre.

4. Van-e remény új életre az egyházakban?

Abban a látomásban, amelyben Ezékielnek volt része a 37. rész szerint, van erre nézve egy kezdeti remény. De az igazira még várni kell. Ezt a Róma 11:12, 15 verseiben olvassuk: "Ha pedig az ő esetük világnak gazdagsága, és az ő veszteségük pogányok gazdagsága, mennyivel inkább az ő teljességük. Mert ha az ő elvetetésük a világnak megbékélése, micsoda lesz a felvételük, hanemha élet a halálból." Pál azt írja, hogy a zsidók elvetették az evangéliumot. Ezért ment ő a pogányokhoz prédikálni. Tehát a pogányok azért hallgattak az evangéliumra, mert a zsidók elvetették azt. Az elvetetés új életet hozott a világ népeinek. Mennyivel inkább hoz új életet az újra felvétel és kiengesztelése a zsidóknak? Életet, úgy a zsidóknak, mint a világnak. Ez Pál érvelése. Ez azt jelenti, hogy a keresztyén egyház, amely ma annyira haldokló és elesett, új életet fog nyerni a zsidók megtérése által. Nekünk ezt kell sóvárogni, és erre kell tekinteni. Amikor József testvérei Egyiptomba érkeztek, József hidegen fogadta őket. Az Úr Jézus a saját testvéreihez fog visszajönni. Vajon hidegen fog hozzájuk viszonyulni? Ő nem rejti el sokáig szíve szeretetét. Kijelenti magát.

De van-e remény a magyar egyház új lelki életére nézve?

Amikor József meghalt, tetemét egy koporsóba kellett helyezni. Ezt a hébernek el kellett vigyék Kánaán földjére. Ez a koporsó prófétai záloga volt annak, hogy az Izraelnek tett ígéret be fog teljesülni. Ezen a vidéken sokat munkálkodott az Úr. Istennek oly sok gyermeke és szolgálója nyugszik itt a földben. De szavuk és prédikálásuk még él. És utódaikért és egyházukért mondott imádságuk visszhangzik az Úr fülében. Ezeket meghallja az Úr a maga idejében. Amint József teteme záloga volt a beteljesedésnek, ekként van nekünk is itt garanciánk arra nézve, hogy az Úr visszajön az ő egyházába. Megcselekszi ezt Isten az ő változatlan kegyelme által. Hű az Isten, aki velünk van minden napon a világ végezetéig. Szeretném befejezni a magyar jelmonddal: „Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”

Megéreztem testvéreimnél ennek a dolognak a fogadását és a vele való belső azonosulást. Egy férfinek a nyakkendőjén egy jelvény volt, a magyar címer. Ezt levette és átadta nekem, hogy a nyakkendőmre tűzzem. Ezt mondta: magyarok vagyunk és Romániában élünk.

Azután egy férfi a Róma 6:14 verséről beszélt. Nem értettem a nyelvet, de átéltem belsőleg. Úgy van ez, hogy a Lélek világosságot gyújt ugyanabban a dologban. Az ember a Krisztussal való meghalásról beszélt, a keresztség által. És a vele való feltámadásról egy új lelki életre. Ez az új élet bennünk törékeny, de Krisztus által teljes lesz. Szerettem volna kifejtetni egyetértésemet, de erre nem volt elegendő idő. Néhány héttel korábban meditáltam erről a bibliai részcsoportról, amelyben az ő emberről van szó két vonatkozásban. Első vonatkozás szerint a bűn embere, a bűnös életvitel, amelyben mi éltünk, mielőtt Isten minket megállított, és kiemelt volna. Ez a bűnös élet örökre odalett. A második vonatkozás szerint az ő emberünk, a régi természetünk, belsőleg tovább él bennünk. Ez oly annyira meg erősödhet, hogy kitör a felszínre. Ezért van oly nagy szükség a Lélekre, hogy ettől a felszínre töréstől minket megóvjon. Az új ember a Lélek szerint akar élni, de a bennünk levő ő természetünk is ki akar törni. De az Úr megőrzi az ő népét ettől. Ez, nagy kegyelem.

Emlékmű -Emlékoszlop

Július 5-én érkeztünk Backamadarasra gyermekeinkhez és unokáinkhoz. Mindnyájan örvendtünk egymás egészségben való viszontlátásának. Az időt kellemessé tettük biciklizéssel, jó együttlétekkel, René és Harry munkájához való segítségnyújtással. Csütörtök délután elmentem unokámmal Wilberttel egy szomszédfaluba. Ott van egy úszómedence. A nagy meleg miatt Wilbert fürdőzött. Magam sétálni mentem és elértem egy templomhoz. Gondozatlanul nézett ki. Az árnyékban kellemesen meditáltam erről az ígéről: „Az ő szentélyében szólott az Isten: Örvendezek, hogy eloszthatom”(Zsolt. 108:8). Elgondoltam, hogy Isten szólt a reformáció idején és azután. Az egyházat nézve, most többnyire hallgat. Szerencsére vannak kivételek is. Gondolva az Isten változhatatlan kegyelmi szövetségére, újra szólani fog az ő szentélyében, Izrael megtérésével. Tehát Magyarországon és Romániában is. Néhány követ láttam heverni, és azokat egymásra helyeztem. A legfelső kő háromszögű volt. A háromszög a Szentháromság szimbóluma Egy narancsszínű kővel ezt írtam a falára: Y. N. Héberül: Jehova Niszsi (2 Mózes: 17:18). Hollandul azt jelenti: Az Úr az én zászlóm. Számomra ez egy emlékoszlop volt. Az Úr kijelentette magát Jákobnak is Béthelben. Ott kőoszlopot állított fel, abból a kőből, amelyre fejét lehajtotta volt.

Ezután visszamentem az úszómedencéhez Wilbert után. Majd együtt elmentünk ahhoz a templomhoz és elmondtam élményemet. Felmentünk a hegyre, hogy a fák között az erdőben.

Akkor újra hazamentünk.

Willem Westerbeke